

бѣше голѣмъ пріятель на ученитѣ, на посылитѣ и на зако-новѣдцитѣ. Той бѣше набоженъ до фанатизмъ и не прѣпу-щаше ни единъ отъ религіознитѣ обычаи, какъвто незначи-теленъ и да бѣ той. Той показа справедливостъ и заплати дълговетѣ на баща си. При всичко че властѣта му бѣше нео-граничена, той са оставяше да го водѣхтъ министритѣ му и имъ позволяваше наврѣменѣ нечисти работы, какъвто из-мѣненіе на монетитѣ въ по-долни и едно безмѣрно разсип-ванье на господарственнитѣ пари, ако и да бѣше хазната праздна. Туй лошо състоянье на работитѣ често докарваше смущенія и възстанія.

Азіатскитѣ области са подигнахъ подѣ прѣдводител-ството на Дели-Мустафа. Кюрдитѣ и Туркменитѣ са присѣ-единихъ на тѣзи възстанници и дълго врѣме са противихъ на Султановитѣ войски. Трѣбаше да са обласкае тѣхния прѣдводителъ, да му са даде управленіето на Босна и да са посочѣхтъ на неговитѣ чети грабежи въ Австрія, за да са смирихтъ тѣзи размирници и да са отрѣкѣхтъ отъ боя съ Портата. Като страшна вихрушка прѣвминахъ тѣзи дивы пълчища прѣзъ Румелія; самитѣ Турци гледахъ на тѣхнитѣ варварства съсъ ужасъ; нѣ полетата на Унгарія скоро имъ стонихъ коститѣ.

Дели-Мустафа послѣдвахъ 50,000 полуголы дивацы съ дълги косы, съ обкичени съ муски рѣцѣ и вратове. Прѣд-водителѣтъ имъ принесе жертва на Сюлейманова гробъ (Орхановъ сынъ) и тогази прѣвминахъ въ Европа.

Въ едно възстанье на спахитѣ малко бѣше останѣло да са убіе Султана; той са отгърва само съ напѣсванъето на Еничеритѣ, които мразяхъ спахитѣ, като свои стѣперници.

Въ туй врѣме Влашко са управляваше отъ единъ юна-чественъ воевода, Михаила-Храбрый. Той бѣше ставѣхъ о-жесточенъ противникъ на Турцитѣ и съ своето сърдчено съпротивленіе бѣше придобилъ голѣмы прѣимущества надѣ тѣхъ. Той повърнѣ на Власитѣ прѣднината имъ мъжест-венность и ги накара да подновѣхтъ градицата и селата, които бѣхъ са разорили въ прѣдшнитѣ боеве.